

طرح مدیریت نوار ساحلی (SMP)

استان هرمزگان

برگرفته از مطالعات طرح تدقیق مدیریت یکپارچه

مناطق ساحلی استان هرمزگان

اداره کل مهندسی سواحل و بنادر سازمان بنادر و دریانوردی

مطالعات طرح

مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی کشور

I C Z M

سازمان بنادر و دریانوردی

فهرست مطالب

دباجه	۱۵
پیشگفتار	۱۹
مقدمه	۲۱
مفهوم برنامه‌ریزی در منطقه ساحلی	۲۵
تصمیم‌گیری در منطقه ساحلی	۲۸
حیطه یابی محدوده طرح مدیریت نوار ساحلی	۳۰
پهنه ناحیه ساحلی	۳۲
پهنه ناحیه کرانه‌ای	۳۲
پهنه آب‌های ساحلی	۳۳
پهنه ناحیه اثرگذار بر منطقه ساحلی	۳۳
محدوده مورد مطالعه طرح مدیریت نوار ساحلی	۳۴
شناخت طرح مدیریت نوار ساحلی	۴۰
پیشینه برنامه‌ریزی توسعه در ناحیه کرانه‌ای	۴۵
سوابق توسعه ای نوار ساحلی	۴۵
طرح جامع مدیریت سواحل و محیط‌زیست جزیره کیش	۴۵
طرح مدیریت نوار ساحلی جزیره قشم	۴۶
طرح جامع مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی کشور	۴۸
چشم‌اندازهای تدوین شده برای منطقه ساحلی	۵۱
تحلیل محیط فیزیکی و بیولوژیک در طرح مدیریت نوار ساحلی	۵۵
واحدهای مدیریتی در طرح مدیریت نوار ساحلی	۵۵
تحلیل محیط فیزیکی	۶۴
پارامترهای هیدرودینامیک	۶۴
ارتفاع امواج طراحی (۵۰ ساله)	۶۴
درصد آرامش ارتفاع امواج	۶۵

۱۳۹	آبزی پروری دریایی
۱۳۹	معیارهای پرورش ماهی در قفس
۱۳۳	امکانات محل واحد پرورشی و مدیریت
۱۴۵	صید سنتی
۱۴۷	جنگل کاری مانگرو
۱۴۹	حفاظت
۱۵۰	حفاظت زیستگاه‌های ساحلی
۱۵۰	حفاظت طبقه ۱- مناطقی که نیازمند حفاظت اکولوژیک هستند
۱۵۲	حفاظت طبقه ۲- مناطقی که خارج از توسعه فیزیکی باقی می مانند
۱۵۳	حفاظت دوره‌ای (بازسازی و احیاء)
۱۵۳	حفاظت طبقه ۳- مناطقی که به طور دوره ای بدون کاربری می مانند
۱۵۴	حفاظت مهندسی از سواحل
۱۵۶	پهنه‌بندی ناحیه کرانه‌ای
۱۵۷	سروازه‌ها و کدهای حرفی مدل های توان سنجی
۱۶۸	لایه‌های اطلاعاتی مورد استفاده
۱۷۲	کاربری زیرساخت و سازه‌های دریایی
۱۷۲	پارامترهای تصمیم‌گیری
۱۷۳	روابط حاکم بر تعیین اولویت کاربری‌های سازه‌های دریایی
۱۷۴	پهنه‌بندی کاربری‌های محیطی
۱۷۵	مدل خطی تلفیق معیارها برای پهنه‌بندی طبقات کاربری گردشگری دریایی
۱۷۵	مدل خطی تلفیق معیارها برای پهنه بندی آبی پروری دریایی
۱۷۶	مدل خطی تلفیق معیارها برای پهنه بندی جنگلکاری در کرانه
	مدل خطی تلفیق معیارها برای پهنه بندی طبقات کاربری حفاظت در ناحیه
۱۷۶	کرانه‌ای
۱۷۸	اقدامات حفاظت مهندسی
۱۸۵	تلفیق کاربری‌های نوار ساحلی
۱۹۵	مراجع

دیباچه

مناطق ساحلی در گوشه و کنار جهان از اهمیت اکولوژیک، اقتصادی، و سیاسی زیادی برخوردارند. در عین حال، قرن بیستم شاهد به مخاطره افتادن وضعیت این مناطق حساس و بالارزش بوده است. فشار جمعیت، آلودگی محیط زیست دریا، از بین رفتن گونه های بالارزش آبزیان و کاهش تنوع زیستی، بالا آمدن تراز آب دریا و فرسایش سواحل، موجب نگرانی جامعه جهانی در خصوص آینده این مناطق شده است. طرح های مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی در جهان، تلاشی است برای برنامه ریزی جهت استفاده های عقلایی و پایدار انسان از منابع منطقه ساحلی و ساماندهی و هماهنگی فعالیت های انسانی در این پهنه ها که تحت عنوان مناطق ساحلی تعریف و تحدید حدود شده است. بر همین اساس طرح مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی کشور کوشیده است با تدوین یک سند راهبردی- فضایی میان بخشی در مناطق ساحلی کشور، ظرفیت ها و حساسیت های محیطی را با هدف توسعه پایدار و درخور، شناسایی و ارزیابی نماید تا ضمن تعادل بخشیدن به فرایند رشد اقتصادی، ملاحظات گوناگونی را برای تأمین امنیت اقتصادی، امنیت اجتماعی، امنیت فرهنگی، امنیت سیاسی و امنیت زیست محیطی مورد توجه قرار دهد. هدف غایی مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی را می توان مدیریت خردمندانه فضای منطقه ساحلی برای ایجاد ارزش افزوده اقتصادی، انسجام اجتماعی، مشارکت نهادی در چارچوب امنیت همه جانبه برشمرد.

با خاتمه طرح مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی کشور در سال ۱۳۸۹ و سپس ابلاغ نتایج مصوب آن توسط شورای عالی شهرسازی و معماری در سال ۱۳۹۱، "استان هرمزگان" به لحاظ ساحل طولانی و سهم حدود ۵۰ درصدی از کل ساحل جنوب کشور (با احتساب جزایر)^۱، به عنوان اولین استان ساحلی و پیشرو برای اجرایی شدن طرح مذکور انتخاب گردید.